

ститѣ на тѣлото му. Ако той е художникъ, музикантъ или поетъ, или общественикъ, въ всички части на тѣлото му има съотвѣтствие.

Всѣки човѣкъ има особено устроенъ лобъ. Всѣки човѣкъ има особено лице. Всички хора се различаватъ по своята проява и всѣки човѣкъ като влѣзе въ едно религиозно общество, започва да мисли: какъ да прояви Христовото учение какъ да го приложимъ? Какъ да приложимъ Христовото учение, че да подобримъ обществото, да пооборимъ живота си? Христосъ на врѣмето си не е далъ всички обяснения за живота. Нѣкои мислятъ, че Христосъ е разрѣшилъ всички въпроси. Не е така. Нѣкои отъ пророцитѣ сж казали много нѣща. Христосъ сжщо, но има нѣща, които не сж казали. Вѣрно е, че пророцитѣ сж казали много работи, но за въ бъдаще има да се кажатъ още хиляди нѣща. — всичко не е казано. Казватъ: какъ да не е казано? Какъ, нима свещената книга не съдържа всичко? — Не е напечатано всичко въ тази книга. Азъ често правя възражение на правовѣрнитѣ, които казватъ, че Христосъ е казалъ всичко. Питамъ: имате ли всички рѣчи на Христа? — Нѣмате ги. Имате ли всичко, което сж казали пророцитѣ? — Нѣмаме. Имате ли всичко това, което много умни, учени хора сж казали? Дѣ сж тия хиляди нѣща? — Пазятъ се тѣ въ хранилището на тази велика книга на живота. Нѣма умни нѣща казани въ свѣта, които да не сж запазени. Има опрѣдѣлени хора, писари които, каквото чуятъ, дори и отъ васъ казано, стига да имъ харесва, веднага го отбѣлзватъ, както правятъ и тукъ моитѣ стенографи, и единъ день